

d ů v o d ů:

Žalovaná v písemných námitkách mezi jiným uvedla, že směnku s datem vydání 18. srpna 1931 a se splatností 31. srpna 1931 by zemřelý František Š. byl nepodepsal, a proto tvrdila, že směnka byla vyplněna protismluvně a protizákonně. Teprve při ústním jednání 14. října 1931 dodal právní zástupce žalované, že směnka byla vyplněna protismluvně a protizákonně také z toho důvodu, že František Š. zemřel 3. srpna 1931. Nižší soudy spatřovaly v posléz uvedené okolnosti novou námitku, nikoli doplněk k písemným námitkám, a proto k ní jako k opožděné nepřihlédly. Tento právní názor nižších soudů jest správný. Neboť při ústním jednání lze nové skutkové okolnosti a nové důkazy nabídnouti jen k odůvodnění námitek již včasně uplatněných (rozhodnutí čis. 2336, 4605, sb. n. s.). Byla by dojista zvrácena zásada přísnosti směnečného řízení, kdyby strana v písemných námitkách uvedla jen právní pojem námítka, jakési heslo bez skutkových okolností, z nichž námitku dovozuje, a teprve při ústním jednání uváděla pod rouškou ohlášené již námítka nové okolnosti, z nichž vyplývá ve skutečnosti nová námitka, jako je v souzeném případě námitka nedostatku podstatné náležitosti směnky podle § 3 č. 8 sm. zák. Jestliže v souzeném případě žalovaná nevystihla v námitkách tvrzenými okolnostmi úplnou a pravou podstatu právního pojmu námitek, jde to na její vrub, a nemůže za sporu pod rouškou doplnění přiváděti k platnosti nové námítka.

Čís. 11944.

Jde o usnesení povolující exekuci ve smyslu § 42 čis. 7 ex. ř., vyhověl-li soud návrhu vymáhajícího věřitele na povolení uhrazovací exekuce prodejem svršků zabavených již k zajištění.

(Rozh. ze dne 1. října 1932, R I 663/32.)

Soud první stolice povolil dlužníku odklad prodeje automobilu zabaveného pro vymáhající věřitele až do pravoplatného vyřízení rekursu, jež podal dlužník proti usnesení povolujícímu prodej automobilu zabaveného v exekuci zajišťovací. Rekursní soud zamítl návrh dlužníka na povolení odkladu exekuce. D ů v o d y: Podle § 42 čis. 7 ex. ř. lze odložení exekuce k návrhu naříditi, napadá-li se rekursem soudní usnesení, kterým byla exekuce povolena. Usnesením povinnou stranou napadeným nebyla exekuce povolena, nýbrž jen povolen prodej zabaveného automobilu podle § 264 ex. ř. Povolení prodeje při exekuci na movité hmotné věci není však usnesením exekuci povolujícím a proto, napadá-li se, není to důvodem pro odklad exekuce (viz min. nař. ze dne 3. prosince 1897, čis. 25.801 Věstník čis. 44). Chybí proto předpoklad pro odložení exekuce, ježto tu není usnesení povolujícího exekuci.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Předeslati jest, že nižší soudy chápaly návrh stěžovatelův na odklad exekuce s hlediska ustanovení § 42 čis. 7 ex. ř., nikoliv § 524 druhý odstavec c. ř. s. a § 78 ex. ř.; nejvyšší soud vyřídil proto věc rovněž s tohoto právního hlediska. Dovolací rekurs je opodstatněn. Rekursní

soud zamítl návrh na odklad exekuce proto, že prý nejde při povolení prodeje svršků o povolení exekuce. S tímto názorem nelze souhlasiti. Při povolení vnučeného prodeje svršků nejde o povolení exekuce, byla-li před tím povolena u h r a ž o v a c í exekuce na svršky jich zabavením, po případě uschování a je-li tedy prodej jen provedením již dříve povolené mobilární exekuce. Tomu však tak není v souzeném případě. Prvý soud povolil sice zabavení a uschování svršků, ale jen k zajištění sporné pohledávky, tedy exekuci zajišťovací, ježto rozsudek, jenž byl exekučním titulem, nenabyl tehdy ještě moci práva. Teprve po právní moci rozsudku učinil vymáhající věřitel návrh na povolení uhražovací exekuce provedením prodeje dříve již k zajištění zabavených svršků. Tu nešlo jen o provedení exekuce dříve povolené k zajištění, nýbrž o nové povolení exekuce, a to uhražovací, při němž ovšem nebylo třeba nového zabavení, protože byla navržena jen exekuce k zpeněžení svršků, které již dříve byly k zajištění zabaveny. Soud musil zkoumati jen, zda jsou podmínky pro povolení uhražovací exekuce, ale tuto exekuci teprve svolením ku prodeji povolil. Nelze tedy říci, že i při povolení exekuce prodejem svršků za účelem uspokojení pohledávky vymáhané nešlo o usnesení exekuci povolující a že tu není podmínek § 42 čís. 7 ex. ř. Podmínky ty tu byly, první soud povolil právem odklad exekuce do vyřízení rekursu proti povolení exekuce.

Čís. 11945.

Dozorčím schválením podle § 97 čís. 1 obec. zřízení pro Čechy (zákon ze dne 16. dubna 1864, čís. 7 z. zák. pro Čechy) jest podmíněna účinnost právního jednání, jež předsevzítí se obecní výbor usnesl.

(Rozh. ze dne 1. října 1932, Rv I 1083/31.)

Žalovaná, obec v Čechách, prodala roku 1919 žalujícímu družstvu truhlářskou dílnu. V kupní smlouvě, jež byla schválena okrešním výborem, byla uvedena jako předmět koupě jen parcela č. kat. 883. Žalobou, o níž tu jde, domáhalo se družstvo na obci, by bylo uznáno právem, že žalovaná obec prodala mu truhlářskou dílnu nejen se stavební parcelou č. kat. 883, nýbrž i pozemek č. kat. 390/29, a aby žalovaná obec byla uznána povinnou podepsati a žalujícímu družstvu odevzdati listinu schopnou knihovního vkladu, kterou se převádí knihovní vlastnictví též k této parcele. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, o d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Podle § 97 čís. 1 obec. zřízení pro Čechy ze dne 16. dubna 1864, čís. 7 zem. zák. jest potřebí ke zcizení, zastavení nebo trvalému obtížení břemenem věci náležející ke kmenovému jmění nebo ke kmenovému statku obce nebo jejích ústavů, by usnesení obecního výboru bylo schváleno okresním zastupitelstvím. Tímto dozorčím schválením jest pod-